ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου **1939** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **6**

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Λ.Π.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δρ.	300	500
2. Διὰ τὸ Τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι' ἀμφότερα τὰ Τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ Τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α',Β' καὶ Γ'	»	600	1.000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	350
7. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	»	1.000	1.750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	600	1.000
9. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.500	2.500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομ.Ἰδιοκτησίας	»	200	350
11. Διὰ τὰ Τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιρειῶν καὶ Βιομηχαν. Ἰδιοκτησίας	»	1.700	2.900
12. **Διὰ τὸ Τεῦχος Πράξεις Νομ. Προσώπων** Δημοσ. Δικαίου κλπ.	»	500	850
13. Δι' ἅπαντα τὰ Τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000	3.500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον τῶν Α', Β', Γ' Τευχῶν, **τοῦ Παραρτήματος τοῦ Δελτίου Ἀνων. Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ** Τεύχους Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ. Δρ. 10

Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίον Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας .. .. » 25

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἐξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν :

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων ..... Δρ. 300
2) Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ... » 10 000
3) Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.. .. .. » 2.000
4) Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ. .. .. » 5.000
5) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..... » 800
6) Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν..... » 4.000
7) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν .. .. » 1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως :

1) Τῶν δικαστ. προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων Δρ. 300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς, ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1555. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1938 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης «περὶ συμβιβαστικοῦ διακανονισμοῦ διαφορῶν τινων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης». 1

Α. Ν. 1556. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1938 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1555. 1939

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1938 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης «περὶ συμβιβαστικοῦ διακανονισμοῦ διαφορῶν τινων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1938 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης «περὶ συμβιβαστικοῦ διακανονισμοῦ διαφορῶν τινων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης», ἧς τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἐξῆς :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ συμβιβαστικοῦ διακανονισμοῦ διαφορῶν τινων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1938 οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι κ. Ἀνδρέας Ἀποστολίδης, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ κ. Θεόδ. Δεκατσᾶς δεόντως ἐξουσιοδοτημένος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης ὡς ἐκπρόσωπος ταύτης ἀφ' ἑτέρου, συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τὰ ἑπόμενα :

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ι. Βάσει τοῦ Α. Δ. τῆς 29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς κλπ.» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Αὐγούστου 1935 καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων σχετικῶν νόμων, ἐξεδόθη ἡ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1937 ἀπόφασις τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1932 Ἐπιτροπῆς, καθορίσασα τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰς βάρος τῆς Λαικῆς Τραπέζης προκύπτουσαν διαφοράν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην προσέβαλε τὸ μὲν ἡ Λαικὴ Τράπεζα διὰ τῆς ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1937 προσφυγῆς αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀπευθυνομένης, τὸ δὲ Δημόσιον διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1938 σχετικῆς προσφυγῆς αὐτοῦ ἀπευθυνομένης ὁμοίως ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Οὕτως ἡ ὅλη τῆς δραχμοποιήσεως ὑπόθεσις ἐκκρεμεῖ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Ἡ Λαικὴ Τράπεζα διὰ τῆς προσφυγῆς της ὑπεστήριξεν, ὅτι δὲν ὑπάγεται εἰς τοὺς νόμους τῆς δραχμοποιήσεως, διότι ἦτο ἐνεργητικὴ εἰς συνάλλαγμα ἀνέκαθεν καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἔπρεπε νὰ ἔχωσι ἐπ' αὐτῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πλήρωμὴν τῷ Δημοσίῳ τῆς μετὰ τὴν δραχμοποίησιν παραμενούσης διαφορᾶς, ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν νόμων τῆς δραχμοποιήσεως, ἐπιβοηθητικῶς δὲ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει κακῶς ἐξετιμήθησαν αἱ 20.022 μετοχαὶ τῆς ANGLO—GREEK πρὸς £ 2.10.0 ἑκάστη.

Ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ταύτης ἀπεφάνθη κατὰ νόμον ἡ Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Παναγοπούλου Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, Γ. Μαντζαβίνου Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ξεν. Ζολώτα Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ὅτι οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς Λαικῆς Τραπέζης εἶναι ἀβάσιμοι καὶ ὅτι οἱ νόμοι τῆς δραχμοποιήσεως ἐφαρμόζονται καὶ ἐπ' αὐτῆς. Οὕτω μετὰ τὴν γνώμην τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ Λαικὴ Τράπεζα ἐκτελοῦσα τὴν ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1937 ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος θὰ ἔδει νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διάφορα ξένα νομίσματα καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ χρεώγραφα εἰς ξένα νομίσματα ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου καταβολῇ αὐτῇ τοῦ ἰσοτίμου ἐπὶ ταῖς τιμαῖς τῆς δραχμοποιήσεως εἰς τρόπον ὥστε τελικῶς νὰ ἀπέμενε διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀνερχομένη εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 19 ἑκατομμυρίων περίπου. Σημειωτέον ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο προκύπτει, ἐὰν ὑπολογισθῶσι τὰ μεταξὺ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παραμενόντων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς συνάλλαγμα περιλαμβανόμενα χρεώγραφα (20.022 μετοχαὶ τῆς Anglo - Greek) ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν λιρῶν Ἀγγλίας 2.10.0 ἕκαστον ἔναντι ὀνομαστικῆς ἀξίας λιρῶν Ἀγγλίας 5.—.—.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἀμφισβητοῦν τὴν γενομένην ἐκτίμησιν ἤσκησεν τὴν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1938 προσφυγήν του ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀξιοῦν, ὅπως ἑκάστη τῶν 20022 μετοχῶν τῆς Anglo-Greek ὑπολογισθῇ πρὸς £ 5.-/ καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας της, ὡς διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1936 πραγματογνωμοσύνης καθωρίσθη, καὶ τοῦτο διότι ἐκ μεταγενεστέρων τῆς πραγματογνωμοσύνης στοιχείων προέκυπτεν ὅτι αἱ ζημίαι, αἵτινες ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν τούτων, δὲν ἦσαν πραγματικαὶ ὡς ἡ ἰδία ἡ Λαικὴ Τράπεζα διὰ τῆς ἀπὸ 6 Μαρτίου 1937 ἐπιστολῆς της ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Συναλλάγματος. Οὕτως ὑπολογιζομένων τῶν 20022 μετοχῶν τῆς Anglo-Greek πρὸς £ 5.-/ ἑκάστην καὶ οὐχὶ £ 2.10.0 ὡς ἡ πραγματογνωμοσύνη εἶχε καθορίσει, ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου προκύπτουσα τελικῶς διαφορὰ εἰς δραγμὰς θὰ ὑπελογίζετο εἰς δραχμὰς 29 ἑκατομμύρια περίπου καὶ πλέον τούτων 10 ἑκατομμύρια δρχ. ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρ. 3 § 2 τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935.

Ἡ Λαικὴ Τράπεζα μὴ συμφωνοῦσα πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑποστηρίζει, ὅτι καὶ ὑπὸ τὴν δυσμενεστέραν δι αὐτὴν λύσιν δὲν ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ποσὸν ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 19 ἑκατομμυρίων σὺν τοῖς τόκοις ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου πρὸς 7.20 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1937 (ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος) μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς. Τὴν ὑπόλοιπον δὲ διαφορὰν τῶν 10 ἑκατομμυρίων περίπου ὡς καὶ ἑτέραν ἐκ δρχ. 10 ἑκατομμυρίων περίπου προκύπτουσαν ἐκ τῆς κατωτέρω ἀναφερομένης τροπῆς Νομισμάτων, ἀμφισβητεῖ καὶ πρὸς τοῦτο προτείνει νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς δραχμοποιήσεως.

Αἱ ἀμφισβητήσεις τῆς Λαικῆς Τραπέζης βασίζονται ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀπόψεων :

α') Ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν 20022 μετοχῶν τῆς Anglo-Greek ἐς ἃς προκύπτει ἀμφισβητησις δραχμῶν 10 ἑκατομμυριων περίπου η Λαικὴ Τράπεζα ὑποστηρίζει ὅτι ἡ εἰς Λίρας Ἀγγλίας ἐκτίμησις τῶν μετοχῶν τούτων εἶναι κατωτέρα τῆς ὑπο τῆς πραγματογνωμοσυνης καθορισθείσης, καθόσον ως ἰσχυριζεται, μὴ ὑπαρχούσης τρεχούσης χρηματιστηριακῆς τιμης, ἡ ἀξια των μετοχῶν τούτων θὰ ἐδει νὰ ὑπολογισθῇ οὐχὶ επι τῇ βασει τῶν καθοριζομένων ἐν ἄρθρῳ 2, τοῦ Π. Δ)ματος τῆς 4)9 Ὀκτωβρίου 1935 ἀλλ' ἐπι τῇ βασει τῶν ἀποτελεσματων ἅτινα θὰ ἔδιδεν ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ἑταιρείας ταύτης κατὰ τὸν ὑπὸ κρίσιν χρόνον, ἤτοι τὸ 1935, δηλ. ἐπὶ τῇ βασει καταληκτικοῦ κεφαλαίου λιρῶν 120.000 περίπου καὶ δραχμῶν 32 ἑκατομμυρίων περίπου, ἃς ἀντιπροσωπεύει ἡ ἀξια τῶν εἰς τὴν κατοχὴν τῆς ἑταιρείας ταύτης Μετοχῶν τῆς Λαικῆς Τραπέζης.

β') Τὸ ὑπόλοιπον ἀμφισβητούμενον ποσὸν τῶν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν προέρχεται κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς εφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 3 παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Αὐγούστου 1935 καθ' ἣν «ἐὰν ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου 1932 μέχρι τῆς καταβολῆς αἱ Τράπεζαι προέβησαν εἰς τροπὰς τῶν εἰς συνάλλαγμα στοιχείων, ἐξ ὧν συνίστανται τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῶν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν στοιχείων τούτων κατὰ πάσης ἐκπτώσεως τῆς εἰς χρυσὸν ἰσοτιμίας αὐτῶν, ἡ ἐντεῦθεν προκύψασα ὠφέλεια ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐξασφαλίζει τὴν αὐτὴν ἰσοτιμίαν τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ἀπαιτήσεως».

Πράγματι ἡ Λαικὴ Τράπεζα περιελάμβανε μεταξὺ τῶν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ της κατὰ τὴν 29 Ἰουλίου 1932 καὶ φράγκα Γαλλικὰ 4.546.880, ἐφ' ὧν τὸ Δημόσιον δικαιοῦται διαφορᾶς, τὰ ὁποῖα μετέτρεψεν εἰς λίρας Ἀγγλίας πολὺ πρὸ τῆς πτωσεως τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου, εἰς τρόπον ὥστε κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Δημοσίου ἐξησφάλισε πλήρως τὴν αὐτὴν ἰσοτιμίαν τῆς ἀρχικῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου. Ἡ Λαικὴ Τράπεζα ἀποδέχεται ὅτι ἡ τροπὴ εἰς λίρας Ἀγγλίας ἔλαβε χώραν πολὺ πρὸ τῆς πτώσεως τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου (Ἰούλιος 1936) καὶ δὴ διὰ 3.525.000 περίπου Γαλλικὰ φράγκα οὐχὶ ὅμως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀρχικῆς ἰσοτιμίας τῶν φράγκων ἀλλὰ πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεών της εἰς λίρας Ἀγγλίας μὴ ὑπαρχόντων ἄλλων ρευστῶν διαθεσίμων ἐν τῷ ἐνεργητικῷ της πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπόλοιπον, ποσὸν μὲν φράγκων 180.000 ὑπῆρχε κατὰ τὸ 1935, τὰ δὲ ὑπόλοιπα φρ. 840.000 περίπου διετέθησαν βαθμηδὸν κατὰ τὰ ἔτη 1933 καὶ 1934 εἰς τὴν ἀγορὰν καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς λίρας κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον προτείνει ἡ Λαικὴ Τράπεζα τὴν παραπομπὴν καὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης εἰς τὴν Γνωμοδοτικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς δραχμοποιήσεως.

Π. Ἐξ ἄλλου ἐκκρεμοῦσιν αἱ ἑξῆς φορολογικαὶ ὑποθέσεις:

Α΄) Παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Συνεπείᾳ προσφυγῆς τῆς Γενικῆς Τραπέζης Α. Ε. τελούσης κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς εν ἐκκαθαρίσει καὶ ἧς κατὰ τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν τὴν ἐκκαθάρισιν ἔχει ἀναλάβει ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα, τὸ μὲν ἡ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1937 ἔφεσις τῆς Γενικῆς Τραπέζης κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1074)1936 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Νόμου 1640 Ἐπιτροπῆς Ζ' Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἀθηνῶν, ἥτις ἐδέχθη τὴν ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1932 ἐγγραφὴν τῆς Ζ' Οἰκονομικῆς Ἐφορίας περὶ καταβολῆς φόρου δραχμῶν 7.800.000 συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὴν ἄποψιν τοῦ Δημοσίου ἐξαγορᾶς τῶν μετοχῶν ταύτης ὑπὸ τῆς Λαικῆς, τὸ δὲ ἡ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1937 παρέμβασις τῆς Λαικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ταύτης καὶ παρεμβάσεως ἐξεδόθη ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάξασα πραγματογνωμοσύνην.

Β΄) Παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ἀθηνῶν:

α΄) Ἡ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1938 ἔφεσις τῆς Γενικῆς Τραπέζης κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7612)1938 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1938 ἀγωγῆς τῆς Τραπέζης ταύτης κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἀφορώσης τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτης ἀπὸ καταβολῆς τόκων ὑπερημερίας, ἐπὶ φόρου ἐκ κεφαλοποιήσεως ἀποθεματικῶν.

β΄) Ἡ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1938 ἔφεσις τῆς αὐτῆς Τραπέζης κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7486)1938 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ αἱ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1938 ὅμοιαι τῆς αὐτῆς Τραπέζης κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 7487 καὶ 7488 ἀποφάσεων τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐκδοθεισῶν ἐπὶ τριῶν ἀπὸ 4 Μαρτίου 1938 ἀγωγῶν τῆς Τραπέζης ταύτης κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἀφορωσῶν τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτης ἀπὸ καταβολῆς τόκων ὑπερημερίας.

γ΄) Ἡ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1938 ἔφεσις τῆς Γενικῆς Τραπέζης κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10492)1938 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1938 ἀγωγῆς τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἀπευθυνομένης κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου στρεφομένης, ἀφορώσης δὲ τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτης ἀπὸ καταβολῆς τόκων ὑπερημερίας ἐπὶ φόρου ἐκ κεφαλαιοποιήσεως ἀποθεματικοῦ.

Γ΄) Παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν.

α΄) Ἡ ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1938 ἀγωγὴ τῆς Γενικῆς Τραπέζης ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἀπευθυνομένη καὶ κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου στρεφομένη, ἀφορῶσα δὲ τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτης ἀπὸ καταβολῆς τόκων ὑπερημερίας

Δ΄. Παρὰ τῇ Πρωτοβαθμίῳ Ἐπιτροπῇ Ενστάσεων Β΄ Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ἀθηνῶν δέκα ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1937 ἐνστάσεις τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης ἀφορῶσαι δὲ τὴν Γενικὴν καὶ ἀναφερόμεναι εἰς φόρους ἐξ οἰκοδομῶν, οἵτινες ζητοῦνται παρ' αὐτῆς ὡς ἐπικαρπωτρίας ἑνὸς ἀκινήτου ἐπὶ τῶν ὁδῶν Διπύλου καὶ Ἡρακλείου.

Ε΄. Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀπὸ 3 τρέχ. αἴτησις τῆς Γενικῆς Τραπέζης περὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῆς ἐκ δασμῶν ἐξ ἀποταμιεύσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρισκομένων τῶν διαφορῶν τὰ μέρη ἀπεφάσισαν τὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1937 ἀποφάσεως τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1932, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5665, ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου 1937 προσφυγὴ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1938 τοιαύτη κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως προσφυγὴ τοῦ Δημοσίου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ σύνολον τῶν διεκδικήσεων τούτου ἐκ τῆς περὶ δραχμοποιήσεως διενέξεως καὶ διαφορᾶς παραπέμπεται εἰς συμβιβαστικὴν ἐπίλυσιν ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 § 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως κλπ. τοῦ Ἀναγκ. Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 κλπ.», ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου τῆς 23 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 κλπ.» καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 479) 1937 Ἀναγκ. Νόμου Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐν τῷ κεφαλαίῳ Π τοῦ προοιμίου τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι ἐκ φόρων διαφοραὶ παραπέμπονται εἰς συμβιβαστικὴν ἐπίλυσιν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελεσθησομένης ἐκ τῶν κ. κ. 1) Ἰω. Σακελλίωνος, Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, 2) Κ. Βαρβαρέσου. Ὑποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ 3) Κ. Δημητρακάκη, Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὡς ἄνω συμβιβαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ δέον νὰ ἐκδώσωσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυροῦντος τὴν παροῦσαν Νόμου, κρίνουσι δὲ ἐπὶ τῆς οὐσίας, βάσει τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν κ ε ι μ έ ν ω ν Ν ό μ ω ν καὶ ἀποφασίζουσι κατὰ τὴν κρίσιν ἀγαθοῦ ἀνδρός, μὴ δεσμευόμεναι ὑπὸ οὐδενὸς δικονομικοῦ ἢ ἄλλου τύπου.

Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν τέμνουσιν ὁριστικῶς, τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως τὴν ὅλην διαφοράν, καταργουμένης πάσης ἐπιδικίας ὑφισταμένης πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν χορηγεῖται οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον οὔτε ἀναθεώρησις δι' οὐδένα λόγον.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Ἐπιτροπῶν ἐπιδικασθησόμενα ποσὰ ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης συμβάσεως ποσὸν φόρου, ἀποτελοῦντα χρέος τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Δημόσιον καταβληθήσονται εἰς τὸ Δημόσιον παρὰ τῆς Λαικῆς Τραπέζης δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Γενικῆς Τραπέζης κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον πληρωμῆς:

Α΄. Ποσὸν δραχμῶν δέκα ἐννέα ἑκατομμυρίων δώδεκα χιλιάδων ἐννεακοσίων ὀγδοήκοντα μιᾶς (19.012.981) καταβληθήσεται ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κυροῦντος τὴν παροῦσαν νόμου ἐντόκως πρὸς 7.20/οο ἐτησίως ἀπὸ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1937 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς καὶ ἄνευ ἄλλης οἱασδήποτε προσαυξήσεως.

Β΄. Τὸ ὑπόλοιπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁλικῶς ἐπιδικασθησομένου ποσοῦ ὑπὸ τῶν δύο συμβιβαστικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης συμβάσεως ποσὸν φόρου, καταβληθήσονται ὑπὸ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης δι' ἑαυτὴν καὶ τὴν Γενικὴν Τράπεζαν ἀτόκως εἰς ἐτησίας δόσεις, ἐὰν καὶ ὅταν διανείμῃ μέρισμα ὡς κατωτέρω:

α΄) Κατ' ἑκάτερον τῶν δύο πρώτων μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου διαχειριστικῶν ἐτῶν τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης ἡ ἐτησία δόσις θὰ εἶναι ἴση πρὸς τὸ ἓν δέκατον τοῦ καθαροῦ διανεμομένου εἰς τοὺς μετόχους ἐτησίου μερίσματος καὶ

ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ κατωτέρα τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμῶν.

β΄) Διὰ τὰ ἑπόμενα τέσσαρα ἔτη ἑκάστη ἐτησία δόσις θὰ εἶναι ἴση πρὸς τὰ δέκα πέντε ἑκατοστὰ τοῦ διανεμομένου καθαροῦ μερίσματος μὲ ἐλάχιστον ὅριον δόσεως πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. καὶ

γ΄) Διὰ τὰ μετέπειτα ἔτη καὶ μέχρι ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως ἡ ἐτησία δόσις ὁρίζεται ἴση πρὸς τὰ εἴκοσι πέντε ἑκατοστὰ τοῦ διανεμομένου καθαροῦ μερίσματος.

2. Ἑκάστη τῶν κατὰ τὴν ἄνω παοάγραφον ὑπ' ἀριθ. 1 ὑπὸ στοιχεῖα α΄, β΄ καὶ γ΄ καταβαλλομένη εἰς τὸ Δημόσιον ἐτησία δόσις θεωρεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πάσης φύσεως φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης ὡς βαρύνουσα τὴν χρῆσιν καθ' ἣν δέον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ καταβολὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα δικαιοῦται κατὰ τὸν πρῶτον, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἰσολογισμὸν νὰ ἀποτιμήσῃ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ αὐτῆς, τὰ τυχὸν ἀποτιμώμενα ἐν τοῖς βιβλίοις εἰς μικροτέραν ἀξίαν, εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1938 ἀξίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 3 Σεττεμβρίου 1938 ἀποτελέσματος τῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος γενομένης λογιστικῆς ἐρεύνης, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς τοιαύτης νέας ἀποτιμήσεως προκυψάσης ἐπὶ πλέον διαφορᾶς ἀναλογοῦντος φόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Κώδικος Φορολογίας καθαρῶν προσόδων περιοριζομένου εἰς δραχ. 5.000.000.

2. Ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα δικαιοῦται, ὅπως ἀποσβέσῃ εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις τὴν συμφώνως τῇ παρούσῃ καταβαλλομένην εἰς τὸ Δημόσιον ἀπέναντι τῆς ὀφειλῆς της προκαταβολὴν τῶν δραχμῶν 19.012.981 πλέον τόκων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 § 1Α ὁριζόμενα. Τὸ ἑκάστοτε ποσὸν τῆς ἐτησίας ἀποσβέσεως θεωρεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πάσης φύσεως φορολογικῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης ὡς βαρῦνον τὸ διαχειριστικὸν ἔτος καθ' ὃ πραγματοποιεῖται ἡ ἀπόσβεσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἵνα:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ANGLO—GREEK. ἀποτελούσης νομικὸν πρόσωπον ἐδρεῦον ἐν Λονδίνῳ, οὗτινος τὴν πλειοψηφίαν τῶν μετόχων κατέχει, ἐκχωρήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα στοιχείων τῆς ANGLO—GREEK εἰς λίρας Ἀγγλίας 90.000 καὶ εἰς τὴν τρέχουσαν εἰς δραχμὰς τιμὴν τούτων, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης. Μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τῆς ANGLO—GREEK καὶ πᾶν ἄλλο ποσὸν ὅπερ ἤθελε τυχὸν παραμείνει παρὰ τῇ ANGLO—GREEK εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα. Ἡ ANGLO—GREEK θέλει διαλυθῆ ἐντὸς τῶν ἐλαχίστων νομίμων προθεσμιῶν, ἀφ' ὅτου ἤθελεν πραγματοποιηθῇ ἡ πώλησις πρὸς τρίτους τῶν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν της μετοχῶν τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης.

2. Ἡ Λαικὴ Τράπεζα μετὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην ὑπ' ἀριθ. 1 παράγραφον παράδοσιν τῶν Λ.Α. 90.000 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρεώσεως ἐκχωρήσεως συναλλάγματος εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1937 πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τῆς δραχμοποιήσεως.

3. Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἀπαλλασσομένη τελῶν χαρτοσήμου, συνετάχθη εἰς διπλοῦν, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως αὐτῆς.

Οἱ συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Λαικὴν Τράπεζαν
Θ. ΛΕΚΑΤΣΑΣ

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶσα συμφωνία, καθ' ἣν ἑκάτερον τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀνεδέχθη ὅπως ἀντὶ ὡρισμένης ἀμοιβῆς ἢ ἐπὶ ποσοστοῖς ἢ ἐπὶ οἱῳδήποτε ἐν γένει ἀνταλλάγματι ἐπιτύχῃ ἢ συντελέσῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος μετοχῶν τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης εἰς τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν εἶναι ἄκυρος καὶ οὐδὲν συνεπάγεται ἔννομον ἀποτέλεσμα.

Εἶναι ἐπίσης ἄκυρος πᾶσα συμφωνία καθ' ἣν τὸ ἕτερον τῶν μερῶν ὑπεσχέθη ὡρισμένην ἀμοιβὴν ἢ ποσοστὰ ἢ οἱαδήποτε ἀνταλλάγματα ὡς καὶ πᾶσα ἐκ τῶν ὑστέρων καταβολή, παροχὴ ἢ ὑπόσχεσις παροχῆς διὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῳ παραγράφῳ αἰτίαν.

Εἰς τὰς ἀκυρότητας τοῦ παρόντος δὲν ὑπόκεινται αἱ ἀμοιβαὶ ἢ ποσοστὰ ἢ ἀνταλλάγματα συμπεφωνημένα ἢ ὑπεσχημένα παρά τε τῶν πωλητῶν καὶ τῶν ἀγοραστῶν τῶν μετοχῶν ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ἐν τῷ συνόλῳ καὶ δι' ἅπαντα τὰ δικαιούμενα πρόσωπα δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ 1 ο)ο ἐπὶ τοῦ πραγματοποιηθέντος τιμήματος ἐκ τῆς μεταβιβάσεως τῶν μετοχῶν τούτων, εἶναι δὲ ἄκυροι κατὰ τὸ ὑπερβάλλον.

2. Πᾶν ποσὸν καταβληθὲν τυχὸν πέραν τοῦ ποσοστοῦ 1 ο)ο δυνάμει τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ἀκύρων συμφωνιῶν ἀναζητεῖται καὶ περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ὑποχρεουμένου τοῦ λαβόντος ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβάλῃ τοῦτο εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

3. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ἀκυρότης καὶ αἱ ἐκ ταύτης συνέπειαι ἀπαγγέλλονται δι' ἀποφάσεως εἰδικῶς ἡτιολογημένης τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τῶν καταβληθέντων ποσῶν ὡς δημοσίου ἐσόδου.

4. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς διπλασίας τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ.

Αἱ ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄνω διατάξεων ὑποθέσεις διώκονται κατ' ἔγκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰσάπρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως τῆς μηνύσεως.

5. Ἐπιβάλλεται φόρος 2 ο)ο ἐπὶ τοῦ πραγματοποιηθέντος τιμήματος ἐκ τῆς μεταβιβάσεως μετοχῶν τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης εἰς τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν, βαρύνων ἐξ ἡμισείας τοὺς πωλητὰς καὶ ἀγοραστὰς τῶν μετοχῶν τούτων. Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ φόρος οὗτος συμψηφίζεται πρὸς τὸ περιερχόμενον εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν καθ' ὃ ποσὸν τοῦτο εἶναι κατώτερον ἢ ἴσον τοῦ 2 ο)ο.

6. Αἱ διατάξεις πάντων τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ γενομένων ἤδη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τοιούτων συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1556. 1939

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1938 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1938 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ συγκεφαλαιώσεως εἰς ἐνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν δάνειον τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου», ἧς τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Περὶ συγκεφαλαιώσεως εἰς ἐνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν δάνειον τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1938 οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι κ. Ἀνδρέας Ἀποστολίδης, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Τσουδερός, Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκπρόσωπος ταύτης ἀφ' ἑτέρου συνωμολόγησαν καὶ συναπεδέχθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Π ρ ο ο ί μ ι ο ν

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὀφείλει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν δανείων τοῦ νόμου ΓΧΜΒ', τῶν δανείων τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ τῶν λοιπῶν δανείων κατωτέρω λεπτομερῶς ἀνεφερομένων ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ὑπὸ στοιχεῖα Α—Δ μετεβιβάσθησαν τὴν 14ην Μαΐου 1928 εἰς τὴν Τράπεζον τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δυνάμει τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 3424, τὰ κάτωθι ποσά :

Α'. Δάνεια νόμου ΓΧΜΒ'.

1) Ὑπόλοιπον πιστώσεων Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ συμφωνιῶν 1918—19 (προμήθεια 1/8 ο/ο) .. .. δρ. 607.323.700		
μεῖον συναλλαγματικὴ διαφορὰ .. .. » 29.015.570		
	Δρ. 578.308.130	
2) Ὑπόλοιπον ἐκ καταθέσεων .. .. δρ. 102.008.000		
3) Ὑπόλοιπον ἐκ προκαταβολῶν εἰς Γαλλικὰ Στρατεύματα .. .. » 309.468.044		
4) Ὑπόλοιπον πιστώσεων Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ συμφωνιῶν 1915–17 . . » 150.000.000		
	1.139.784.174	
μεῖον εἰσπράξεις .. .. δρ. 21.710.100		1.118.074.074

Β'. Ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας

1) Ὑπόλοιπον ἀτόκου δανείου 200 ἑκατομ. δραχμῶν ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ νόμου 2547 τοῦ ἔτους 1920 (προμήθεια 1 ο)ο ἐτησίως) .. .. δραχ.		188.000.000
2) Ὑπόλοιπον ἀτόκου δανείου 200 ἑκατομ. δραχμῶν ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ νόμου 2547 τοῦ ἔτους 1920 (προμήθεια 1)2 ο)ο ἐτησίως) .. .. δραχ.		248.037.088
3) Ὑπόλοιπον ἀτόκου δανείου 550 ἑκατομ. δραχμῶν ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ νόμου 2855 τοῦ ἔτους 1922 (προμήθεια 1)2 ο)ο ἐτησίως) .. .. δραχ.		517.000.000
4) Ὑπόλοιπον ἀτόκου δανείου 750 ἑκατομ. δραχμῶν ἐκδοθέντος δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 3 Μαΐου τοῦ ἔτους 1923 (προμήθεια 1)2 ο)ο ἐτησίως) .. . . δραχ.		643.000.000
	δραχ.	1.596.037.088

Γ'. Δάνειον 16.436.000 χρυσῶν δραχμῶν Ν. Δ. 3)3)23 .. .. δραχ. 244.374.937.—

Δ'. Δάνειον 1.1)2 ο)ο ἔτους 1925 45 ἑκατ. χρυσῶν δραχμῶν.
Ὑπόλοιπον τοῦ δανείου τούτου .. .. δραχ. 161.763.111.05

Ε'. Δάνεια προερχόμενα ἐκ Γερμανικῶν Μάρκων.

1) Ὑπόλοιπον δανείου 891 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἰσοτίμου μάρκων 22 ἑκατομμυρίων πρὸς 3 ο)ο ἐτησίως, συμβάσεως 10 Μαρτίου 1936 εἰς ἐκτέλεσιν ἄρθρου 1 Ἀναγ. Νόμου 5-3-1936 .. .. δραχ.	793.750.774.—
2) Ὑπόλοιπον προκαταβολῆς 486 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἰσοτίμου μάρκων 12 ἑκατομμυρίων συμβάσεως 4-6-1937 κυρωθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 748)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου .. .. δραχ.	336.000.000.—

Τὸ σημερινὸν ὑπόλοιπον τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 286.000.000 περίπου, ἀλλὰ μέχρις ἐκπληρώσεως ὅλων τῶν ὑποχρεώσεων εἰς μάρκα ἐκ τῆς προκαταβολῆς τῶν 12 ἑκατομμυρίων τὸ συνολικὸν ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς ταύτης θὰ ἀνέλθῃ εἰς δραχμὰς 336 ἑκατομμύρια.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ ἐνοποιήσωσι τὰς ὀφειλὰς τῆς αὐτῆς φύσεως ὡς π.χ. τὰ δάνεια τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τὰ δάνεια

τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δανείου 1 1)2 ο)ο τοῦ ἔτους 1925 τῶν 45 ἑκατομμυρίων χρυσῶν δραχμῶν καὶ τὸ δάνειον τῶν 16.436.000 χρυσῶν δραχμῶν καὶ νὰ ρυθμίσωσι τὰς ὀφειλὰς τὰς προερχομένας ἐκ τῶν 22 ἑκατομμυρίων μάρκων (σύμβασις 10 Μαρτίου 1936) ὡς καὶ τῆς προκαταβολῆς τῶν 12 ἑκατομμυρίων μάρκων (σύμβασις 4 Ἰουνίου 1937) εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθορισθῇ πάγιον ἐτήσιον τοκοχρεωλύσιον ἐντὸς τῆς δυναμικότητος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, νὰ ἁπλουστευθῇ δὲ ἡ Ὑπηρεσία τῶν ἀνωτέρω ὀφειλῶν συνεφώνησαν ὅπως τὰ ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β καὶ Δ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα δάνεια συνολικοῦ ποσοῦ δύο δισεκατομμυρίων ὀκτακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων ἑβδομήκοντα τεσσάρων χιλιάδων καὶ διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν δραχμῶν (2.875.874.273) δι' ἃ μέχρι σήμερον διὰ τόκον ἢ προμηθείας καταβάλλεται κατὰ μέσον ὅρον ποσοστὸν 0.398 ο)ο ἐτησίως, ἤτοι ἐτησίως τοσὸν δραχμῶν 11.462.905 συγκεφαλαιωθῶσιν εἰς ἐνιαῖον τοκοχρεωλυτικὸν δάνειον ἐξοφλητέον ἐντὸς πεντήκοντα ἐτῶν ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 0,30 ο)ο, ὥστε νὰ πληρώνῃ τὸ Δημόσιον ἐτησίως διὰ τόκον ποσὸν δραχμῶν 8.627.623, ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον κατὰ δραχμὰς 2.835.282 τοῦ σήμερον πληρωνομένου ποσοῦ.

Τὸ δάνειον τῶν 891 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐξακολουθεῖ διεπόμενον ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς 10ης Μαρτίου 1936 ἐπερχομένων τῶν ἑξῆς μεταβολῶν:

α') μειοῦται τὸ κεφάλαιον τοῦ δανείου τὸ ὀφειλόμενον τὴν 10 Μαρτίου 1939 μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην πληρωτέας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, δι' ἐκτάκτου χρεωλυσίου δραχμῶν τεσσαράκοντα δύο ἑκατομμυρίων τεσσαράκοντα ὀκτὼ χιλιάδων ἑπτακοσίων δέκα (42.048.710), ἀντιπροσωπεύοντος τὸ ποσὸν τῆς συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κλπ. τοῦ ἔτους 1937 ἐκ δραχμῶν 22.048.710 καὶ τὸ προβλεπόμενον ποσὸν συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1938 ἐκ δραχμῶν 20.000.000.

β') μειοῦται τὸ ἐπιτόκιον τοῦ δανείου κατὰ 1 ο)ο, ἐπερχομένης οὕτως οἰκονομίας κατὰ δραχμὰς 7.008.785.60.

γ') αὐξάνεται ὁ χρόνος τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου κατὰ ἓν (1) ἔτος.

Ἐπίσης μειοῦται κατὰ 1 ο)ο καὶ τὸ ἐπιτόκιον τῆς προκαταβολῆς τῶν 486 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐπερχομένης καὶ ἐντεῦθεν οἰκονομίας διὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, μὴ δυναμένης νὰ προϋπολογισθῇ.

Τὸ δάνειον τῶν 16.436.000 χρυσῶν δραχμῶν ἀναφερόμενον ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον Γ' συμφωνεῖται νὰ ἐξοφληθῇ ἀτόκως ἐντὸς 50 ἐτῶν κατ' ἴσας ἐτησίας δόσεις, τῆς πρώτης χρεωλυτικῆς δόσεως καταβληθησομένης τὴν 31ην Μαρτίου 1945.

Ἐπὶ τούτοις οἱ συμβαλλόμενοι συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς παρούσης ἀναφερόμενα ὑπὸ στοιχεῖα Α', Β' καὶ Δ' ὑπόλοιπα τῶν δανείων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὑφιστάμενα κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συγκεφαλαιοῦνται εἰς ἐνιαῖον δάνειον ποσοῦ δραχμῶν δύο δισεκατομμυρίων ὀκτακοσίων ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων ἑβδομήκοντα τεσσάρων χιλιάδων καὶ διακοσίων ἑβδομήκοντα τριῶν δραχμῶν (2.875.874.273), ἐξοφληθησομένου ἐντὸς 50 ἐτῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1939 ἐπὶ τόκῳ 0,30 ο)ο ἐτησίως διὰ συνθέτου χρεωλυσίας. Ἑκάστη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καθορίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 62.025.162.15 καὶ εἶναι πληρωτέα τὴν 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους. Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καταβληθήσεται τὴν 31 Μαρτίου 1940.

2. Μέχρι 31ης Μαρτίου 1939 ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δανείων θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ κατσβάλληται ὁ τόκος ἢ ἡ προμήθεια ἡ συμφωνημένη διὰ τῶν μέχρι τοῦδε σχετικῶν συμβάσεων. Διὰ τὸ δάνειον 1.1)2 ο)ο τοῦ ἔτους 1925 τῶν 45 ἑκατομμυρίων χρυσῶν δραχμῶν γίνεται ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀναδρομικὴ μείωσις τοῦ ἐπιτοκίου κατὰ 25 ο)ο ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1932 μέχρι 31 Μαρτίου 1939.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν προοιμίῳ τῆς παρούσης ὑπὸ στοιχεῖον Γ' ἀναφερόμενον δάνειον τῶν δραχμῶν διακοσίων τεσσαράκοντα τεσσάρων ἑκατομμυρίων τριακοσίων ἑβδομήκοντα τεσσάρων χιλιάδων ἐνεακοσίων τριάκοντα ἑπτὰ (244.374.937) συμφωνεῖται, ὅπως, ἐξοφληθῇ ἀτόκως ἐντὸς πεντήκοντα ἐτῶν εἰς ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐκ δραχμῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων ὀκτακοσίων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων τετρακοσίων ἐνενήκοντα ὀκτὼ καὶ 75 ο)ο (4.887.498.75) ἑκάστης. Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καταβληθήσεται τὴν 31ην Μαρτίου 1945.

Ἄρθρον 3.

Συμφωνεῖται ὅπως, τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τῆς ἀπὸ 10 Μαρτίου 1936 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης Ἑλλάδος «περὶ ἀγοραπωλησίας 22 ἑκατομμυρίων μάρκων κλπ.» προβλεπόμενον ἐπιτόκιον μειωθῇ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1939 καὶ ἐφεξῆς εἰς 2 ο)ο ἐτησίως. Τὸ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν παραμένον ἀνεξόφλητον ὑπόλοιπον τοῦ δανείου τούτου ἐκ δραχμῶν 793.750.774 μειούμενον α) κατὰ τὸ ἐκ δραχμῶν 50.823.500 ποσὸν τοῦ χρεωλυσίου, ἀποτελοῦντος μέρος τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, τῆς καταβλητέας τὴν ἡμέραν ταύτην, β) κατὰ δραχμὰς 22.048.710 ἀντιπροσωπευούσας συμμετοχὴν τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κλπ. τοῦ ἔτους 1937 καὶ γ) κατὰ δραχμὰς 20.000.000 ἀντιπροσωπευούσας τὴν ὑπολογιζομένην συμμετοχὴν τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τοῦ ἔτους 1938, ἤτοι ποσὸν δραχμῶν 700.878.564 ἐξοφληθήσεται ἐντὸς 13 ἐτῶν ἀπὸ τῆς 10 Μαρτίου 1939 διὰ συνθέτου χρεωλυσίας.

Ἑκάστη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 61.760.264.50 καὶ εἶναι πληρωτέα τὴν 10 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς 10ης Μαρτίου 1940.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 286 ἑκατομμυρίων περίπου πλέον τοῦ δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰσέτι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ποσοῦ δραχμῶν 50 ἑκατομμυρίων περίπου, ἤτοι ἐν συνόλῳ ποσὸν δραχμῶν 336 ἑκατομμυρίων ἐκ τῆς προκαταβολῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1937 συμβάσεως «περὶ χορηγήσεως παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον προκαταβολῆς δραχμῶν 486 ἑκατομμυρίων» τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 748 τοῦ ἔτους 1937 συμφωνεῖται νὰ ἐξοφληθῇ εἰς δόσεις ὡς ἑξῆς:

Τὴν 1 Ἰουλίου 1939 δραχμαὶ 55 ἑκατομμύρια
Τὴν 1 Ἰουλίου 1940 δραχμαὶ 55 ἑκατομμύρια
Τὴν 1 Ἰουλίου 1941 δραχμαὶ 75 ἑκατομμύρια
Τὴν 1 Ἰουλίου 1942 δραχμαὶ 75 ἑκατομμύρια
Τὴν 1 Ἰουλίου 1943 δραχμαὶ 76 ἑκατομμύρια

Ἡ τελευταία δόσις δύναται νὰ εἶναι μικροτέρου ποσοῦ ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον τότε ὑπόλοιπον τῆς προκαταβολῆς ταύτης εἶναι μικρότερον τῶν 76 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

2. Ὁ τόκος τῆς προκαταβολῆς ταύτης μειοῦται ἀπὸ 3ο)ο εἰς 2ο)ο ἐτησίως καὶ ὀφείλεται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τὰς καθοριζομένας ἐν τῇ διατάξει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1937 ὡς ἄνω ἀναφερομένης συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Καθ' ἃ σημεῖα δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τῆς παρούσης ἰσχύουσιν κατὰ τἀλοιπὰ αἱ ἀπὸ 10 Μαρτίου 1936 καὶ 4 Ἰουνίου 1937 συμβάσεις μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης καὶ ἐφεξῆς τὸ Δημόσιον ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ διαθέτῃ ἐτησίως τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 καὶ ὑπὸ στοιχεῖα α, β, γ, τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 συμβάσεως, κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 3424, ἀναφερόμενα ποσὰ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ ὑπολοίπου τῶν χρεῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἀπὸ τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1939 καὶ ἐφεξῆς ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τὰ κέρδη τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμψηφίζεται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν τοκοχρεωλυτικὴν δόσιν τοῦ δανείου, περὶ οὗ προβλέπει τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης, ἡ ὁποία συνετάχθη εἰς διπλοῦν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου περὶ κυρώσεως αὐτῆς.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον — Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος — ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸν φόρον τῆς περιπτώσεως β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 660)1937 «περὶ φόρου ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν», ὑπόκειται καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939 καὶ ἐφεξῆς προκύπτοντα ἐν Ἑλλάδι πάσης φύσεως ἀκαθάριστα ἔσοδα αὐτῆς.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Α. ΤΖΙΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι ἀπὸ 1ης **Ἰανουαρίου 1938** δυνάμει τῶν §§ 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 30 Δεκεμβρίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ 531 τῆς 31 ἰδίου μηνὸς (Τεῦχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ. 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης αὐθημερὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 (Τεῦχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, **ὡρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων** (παλαιῶν καὶ νέων) **τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ.**, ἀπὸ δὲ τῆς **16 Ἰουλίου 1938**, δυνάμει τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 5733 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 145 (Τεῦχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡρίσθησαν καὶ τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν κωδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, ὡς κάτωθι:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΛΠ.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	300	500
2. Διὰ τὸ τεῦχος Β'	»	200	350
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750
4. Διὰ τὸ τεῦχος Γ'	»	200	350
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	»	600	1000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	500	850
7. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ καὶ τὸ Παράρτημα	»	1000	1750
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἑταιριῶν	»	600	1000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	»	1500	2500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	200	350
11. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἑταιριῶν καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	1700	2900
12. Διὰ τὸ Τεῦχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κτλ »	»	500	850
13 Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία.....	»	2000	3500

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον

1 Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Πτραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ Δικαίου κλπ.» ..... Δρ. 10.—

2 Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας .... » 25.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1	Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρ. 300
2	Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων Ἑταιριῶν	» 10.000
3	Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	» 2.000
4.	Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	» 5.000
5	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν Συνελεύσεις τῶν Ἀνων Ἑταιριῶν ..	» 800
6	Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων Ἑταιρειῶν..	» 4.000
7	Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	» 1.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆ Ἐφημ. Κυβερνήσεως

1	Τῶν δικαστικῶν προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	Δρ. 300

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1938

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.